

CO SKRÝVÁ VLČÍ DOUPĚ?

Zlého vlka s mordou plnou ostrých zubů?
Představte si, že existuje jedno Vlčí doupě, kde naleznete hodného otce Romana Vlka, který v covidu, v době zavřených kostelů, začal natáčet videa pro kluky i holky. Najdete je na YouTube, na kanálu, který se, jak jinak, jmenuje Vlčí doupě.

Milý otče Romane, narodil jste se do křesťanské rodiny?

Ano, je to tak. Vyrůstal jsem od malička v křesťanské rodině. Víra byla přirozenou součástí našeho domova.

Ministroval jste jako malý kluk?

Ministrovat jsem začal asi ve 4. třídě a tuto službu jsem vždy s velkou radostí dělal až do svého svěcení.

Prožil jste někdy v životě okamžik hlubokého vnitřního obrácení?

V mém životě to nebyl nějaký jeden velký okamžik obrácení. Pán mě spíše postupně, krůček po krůčku, přitahoval k sobě. Každá maličkost – úsměv, pomoc druhému, chvíle modlitby – mě učí důvěře a lásce. Jeho vedení je vůči mně obrovsky trpělivé a laskavé.

Jak jste rozpoznal povolání ke kněžství?

Myšlenka na to být knězem se někdykrát ozvala během mého dětství. Ale pak se na nějaký čas vytratila. A ve 20 letech, po mém biřmování, se Pán Bůh připomněl s tím, že ze mě opravdu chce mít kněze. I když jsem se cítil nehodný, řekl jsem mu: „Ano, ale musíš se postarat.“ A on se už 17 let stará, a to velice dobře!

Co vás v kněžské službě nejvíce naplňuje?

Nejvíce mě naplňuje, když vidím, jak Bůh jedná v životě lidí kolem mě: jak rostou ve víře a lásce. Nebo když někdo pochopí, že Bůh ho má rád, a já toho můžu být součástí.

Co byste poradil klukovi, který uvažuje o kněžské službě?

Poslouchej, co ti Bůh říká ve tvém srdci. Modli se a promluv si s někým, kdo už kně-

zem je. A hlavně – neboj se, Bůh tě povede krok za krokem.

Vy jste v covidu začal natáčet videa na YouTube. Co vás k tomu vedlo?

Začal jsem natáčet v době pandemie v roce 2019, kdy nebylo možné navštěvovat bohoslužby. Tímto způsobem jsem chtěl přiblížit dětem evangelium každé neděle. Postupně se začalo toto dílo rozrůstat. Zapojili se další dobrovolníci, kteří mi s videi pomáhají a zapojují se dokonce samotné děti. Každé video je pro mě velkou výzvou. Učím se na tom, jak je Pán Bůh veliký, jak

dokáže použít všechno, co mu nabídneme, i když je to jenom malá věc. On ji umí vzít a rozmnožit tak, že se nepřestávám divit.

Jakým tématům se většinou věnujete?

V poslední době jsou to většinou témata, která přibližují praktický život z víry, tedy seriál s názvem „Jak na to“, kde učíme

děti, jak žít to, o čem slyší v kostele. Například: jak na zpověď, jak být dobrý, jak číst Boží Slovo, jak se modlit a podobně. A dalším zajímavým tématem je nejnovější pořad s názvem Nebeština, což je hravý a naučný seriál, který pomáhá objevovat krásu slov, symbolů a znamení, která používáme při modlitbě a v kostele. Učíme se jazyk, kterým mluvíme s Bohem a Bůh s námi.

Podle čeho vybíráte, čemu se budete věnovat?

Vybíráme podle toho, co nás baví a co nám dělá radost. Věříme totiž, že když to baví nás, naši diváci to poznají a bude to bavit i je.

Jak takové video vzniká? Co všechno musíte udělat, než se video objeví na YouTube?

Dalo by se říct, že video nevzniká nápadem na papíře, ale už tím, co žijeme. Je to něco, co je nám blízké a do čeho chceme pozvat i naše diváky. Pak to teprve musíme dát na papír – napsat scénář, vybrat místo k natáčení, rekvizity, vhodné oblečení. Potom následuje samotné natáčení, následně sestřihání videa a nahrání na YouTube.

Nahráváte na mobil, nebo na kameru?

Máme dvě dobré kamery, které střídáme podle potřeby.

Používáte k tvorbě i umělou inteligenci?

Používáme program na tvorbu písniček. Text písničky je náš a umělá inteligence nám k tomu skládá hudbu. Můžete si na YouTube poslechnout a zhodnotit, jak se jí to podařilo.

V poslední době ve vašich videích vystupují i herci. Musel jste se naučit práci režiséra?

Ano, natáčení s dětmi je vždycky velká legrace. Překvapuje mě, jak jsou všechny šikovné. Naštěstí je nás při natáčení v týmu víc, tak nemusím dělat všechno sám. Ono by to ani nešlo.

Co vám v tvorbě Vlčích doupat dělá největší radost?

Největší radost mám, když naše videa mají přesah do běžného života diváků. Když třeba někdo přijde a řekne: „Otče, my se s vámi modlíme.“ nebo „Otče, my používáme

vaše lahvičky na svěcenou vodu každý den.“ nebo „Otče, kartičky, které jste udělali, máme v našem společenství. Jsou skvělé!“ Z toho mám opravdu velkou radost.

Jakou největší překážku musíte během natáčení překonávat?

Nejtěžší je asi přijmout svou vlastní nedokonalost. Chtěl bych udělat všechno hned správně, ale ne vždy se mi to daří. Někdy musím říct tu stejnou větu třeba pětkrát, a to pak trénuji svou trpělivost sám se sebou :). Ale musím říct, že to jde i nacvičit a někdy se mi podaří tomu zasmát a zkoušet to dál.

Co byste poradil našemu čtenáři, pokud by chtěl začít natáčet a publikovat videa?

Nejdůležitější je obsah. Na internetu jsou miliony videí, které člověku nic nedají a spíše mu berou čas a energii. Pokud chcete něco kvalitního tvořit, je dobré se za to i hodně modlit. A Pán Bůh vás povede. Třeba to může být i jinou cestou, ale rozhodně vás to bude bavit.

Jaké jsou vaše plány do budoucna?

Mým velkým přáním je vytvořit prostor, kde by se co nejvíce dětí mohlo setkat s živým Pánem Ježíšem. Toužím po tom, aby pro ně nebyl jen někým vzdáleným, ale aby se stal přirozenou součástí jejich života – aby slyšely jeho hlas, zakoušely jeho blízkost a rostly ve vztahu k němu.

*Děkujeme za rozhovor
Zbyněk Pavienský*

ROMAN VLK, vysvěcen 28. 6. 2008, farář farnosti Laškov a administrátor farností Čechy pod Kosířem a Přemyslovice, kaplan pro mládež děkanátu Konice, duchovní rádce pro Skauty Evropy, Středisko sv. Antonína. Oblíbená kniha: Letopisy Narnie. Oblíbený citát: „*Těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému.*“ (Řím 8, 28)

Stezkami OHŇOVÉ ZEMĚ

PETR ČÁNSKÝ

Od posledního vyprávění o mém putování po Jižní Americe už uplynulo dost času. Opustil jsem oblast ve střední části Chile, kde kralovala sopka Villarica (2 847 m) a zamířil do její jižnější a tím pádem také nejstudenější části tohoto nejdelšího jihoamerického státu. Spolu s kamarádem Chrisem, se kterým jsem se seznámil na cestě, jsme bez obav nasměrovali své kroky do Provincie de Tierra del Fuego neboli hezky česky do Ohňové země.

Vydali jsme tam především kvůli známému trekku Siera Valdivieso Circuit, což je poměrně náročná vícedenní cesta dlouhá 48,5 km vedoucí po převážně neznačené a málo prošlapané krajině. Prochází údolími s podmáčenými mechy ohnivé barvy, močály a bažinami, přes několik horských sedel, kolem jezírek, lagun a potoků, na nichž bobří staví své hráze. V průvodu jsme si přečetli, že trek je náročný především na orientaci, neboť jeho trasa není dobře značená a stezky jsou špatně nebo vůbec rozeznatelné. Od návštěvy Ohňové země odrazuje také extrémní proměnlivost počasí, museli jsme pamatovat na to, že během trekku se může vystřídat počasí všech čtyř ročních období.

BÍLÉ ZEMĚTŘESENÍ

V souvislosti s místním počasím je třeba zmínit událost zvanou Terremoto blanco, Bílé zemetřesení. Na

začátku srpna 1995 přišla do jižního Chile zimní fronta. (Pro ty, kdo zrovna byli omluvni ze školy, je potřeba uvést, že na jižní polokouli začíná astronomická zima kolem 21. června a končí 23. září. Mimochodem je to i pěkný důkaz kulatosti Země.) Nejdříve se na tom nezdálo nic zvláštního, ale k tomu se přidalo mohutné sněžení, teploty spadly až na -18 °C, a navíc

